

Nr 362.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om visst undantag från bestämmelserna i 2 § förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin; given Stockholms slott den 21 mars 1919.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att antaga bilagda förslag till förordning om visst undantag från bestämmelserna i 2 § förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

GUSTAF.

F. V. Thorsson.

Förslag

till

förordning om visst undantag från bestämmelserna i 2 § förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin.

Härigenom förordnas som följer:

Utan hinder av vad i 2 § förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin finnes stadgat, äger Konungen, när särskilda skäl därtill äro, för visst fall medgiva, att under år 1919 tillverkning av brännvin må, jämväl under annan förutsättning än i 2 mom. av nämnda paragraf angives, äga rum å tid, då brännvinstillverkning enligt samma paragrafs 1 mom. eljest ej skulle vara tillåten.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då densamma, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 21 mars
1919.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden PETERSSON,
SCHOTTE,
PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
RYDÉN,
THORSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Thorsson, anförde:

Enligt 2 § 1 mom. förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin är brännvinstillverkning i allmänhet tillåten allenast från klockan 12 på dagen första helgfria dag i oktober månad till första helgfria dag i maj månad det därpå följande året vid samma timme. Denna regel är uti 2 mom. av samma paragraf underkastad den modifikation, att i samband med pressjästberedning ävensom vid bränneri, där allt det tillverkade brännvinet försäljes till partihandlare, varom förmäles i förordningen angående handel med skattefri sprit utföres ur riket eller användes i tillverkarens rörelse, brännvinstillverkning under de särskilda villkor, Kungl. Maj:t prövar erforderliga, må äga rum jämväl under annan del av året.

Sedan aktiebolaget Vin- & spritcentralen den 4 innevarande mars månad inkommit med framställning om tillstånd att för brännvinstill-

verkning få använda visst parti utländsk potatis och, därest bränningen därav ej hunne avslutas till den 1 maj, få fortsätta med densamma även efter sistnämnda dag, har nu kontrollstyrelsen uti över berörda framställning avgivet yttrande — jämte det styrelsen avstyrkt framställningen i övrigt, vartill jag i annat sammanhang skall återkomma — i fråga om utsträckning av bränningstiden anført i huvudsak följande:

Kontrollstyrelsen.

Ovan omförmälda tidsinskränkning, som ursprungligen varit mycket större, hade ansetts nödvändig i anseende till de faror, som oinskränkt eller lång bränningstid trots kunna medföra under de här i landet genom vanor och föregående författningar framkallade förhållanden. Vid den tidpunkt (år 1854), då systemet med mycket korta bränningsterminer införts, hade man emellertid erkänt, att inskränkning till tiden i och för sig och under vanliga förhållanden varken vore ett tillförlitligt medel för vinnande av minskning i brännvinstillverkningen eller i industriellt eller ekonomiskt avseende fördelaktigt.

Med hänsyn till de motiv, som låge till grund för den inskränkande bestämmelsen i 2 § 1 mom. av brännvinstillverkningsförordningen, torde därför intet hinder böra föreligga för ett provisoriskt upphävande av denna bestämmelse. Såsom läget för tillfället vore, syntes det rent av vara mera befogat, att brännvinstillverkning av varor, som icke kunde användas till livsmedel, ägde rum i slutet av ett konsumtionsår, då översikt vunnits i fråga om det överskott, som icke åtginge till befolkningens livsmedelsbehov. Vidkommande särskilt den föreliggande situationen kunde det nämligen inträffa, att vissa partier för brännvinsbränning lämpliga livsmedel, särskilt rotfrukter, längre fram på året icke kunde bevaras i sådant skick, att de komme folknäringen i någon form till godo. I dylikt fall syntes det innebära en trygghet, att Kungl. Maj:t ägde en sådan befogenhet, att medgivande kunde under sommarmånaderna lämnas till bränning av ämnen, vilka i annat fall skulle förstöras till ekonomisk förlust för ägaren. Framhållas måste emellertid, att, om dylik befogenhet inrymdes Kungl. Maj:t, det i varje fall borde undersökas, huruvida den till bränning ifrågasatta kvantiteten livsmedel vore av sådan beskaffenhet, att den icke kunde såsom livsmedel användas. Med hänsyn härtill ansåge kontrollstyrelsen, att ett generellt tillstånd att under sommarmånaderna bränna brännvin av potatis och andra livsmedel icke borde lämnas. Däremot hade kontrollstyrelsen intet att erinra mot, att till riksdagen avlättes proposition med förslag om bemyndigande för Kungl. Maj:t att, utan hinder av bestämmelsen i 2 § 1 mom. av brännvinstillverkningsförordningen, efter prövning i varje särskilt fall bevilja tillstånd till bränning under månaderna maj—september 1919.

Vad kontrollstyrelsen sålunda anfört synes mig förtjäna beaktande. Särskilt med tanke på de av våra livsmedelsmyndigheter inköpta förråd av rotfrukter, synes det önskvärt, att Kungl. Maj:t tillägges befogenhet att jämväl under annan förutsättning, än i 2 mom. av ifrågakvarande paragraf avses, medgiva bränning efter utgången av den därför i allmänhet stadgade tid. Jag anser mig därför böra tillstyrka meddelande av en bestämmelse i sådan riktning.

Sedan föredragande departementschefen härefter uppläst ett i enlighet med vad han sålunda anfört upprättat förslag till *förordning om visst undantag från bestämmelserna i 2 § förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin*, hemställde departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att antaga nämnda förslag.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle till riksdagen avlätas proposition av den lydelse, bil. litt. — vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Gunnar Grip.
